

[Udenrigsministeren.]

efter Traktaten, hvilket i store Træk vil sige 75 pCt. af de paagældende Værdier i Vesttyskland.

Den ærede Ordfører for det socialdemokratiske Parti, det ærede Medlem Hr. Hækkerup, hentydede bl. a. til Spørgsmaalet om de 40 Mill. Kr., som blev frataget tyske Militærafdelinger, da de var paa Vej ud af Danmark. De er holdt uden for vort Erstatningskrav, og der føres vedblivende Forhandling om dem med vedkommende allierede Myndighed. Jeg mener ikke, det under de Omstændigheder vil være rigtigt eller sædvanligt, at jeg her siger noget om Enkelthederne, men jeg mener dog at kunne sige, at vi har mødt meget stor Forstaaelse hos vedkommende militære Myndighed, og at jeg selv har begrundet Haab om, at Sagen vil kunne ordnes paa en tilfredsstillende Maade.

Dernæst spurgte det ærede Medlem Hr. Hækkerup om Forstaaelsen af Artikel 13. Den maa efter min Mening forstaaes saadan, at Danmark ikke hører til de Magter, der er ansvarlige for Kontrollen af en Del af Tyskland. Artikel 13 giver en Regel om Udtrædelse, og den siger: „Enhver Signatarmagt, som ikke hører til de Magter, der er ansvarlige for Kontrollen af en Del af Tyskland, kan udtræde . . .“ o. s. v. Fordi vi sender danske Militærstyrker ned til en af de allierede Zoner i Tyskland i en vis Tid, vil vi ikke af den Grund blive ansvarlige for Kontrollen for nogen Del af Tyskland, da Ansvaret for Kontrollen af Tyskland er de 4 Stormagters.

Det ærede Medlem nævnte fjendtlig Ejendom i neutrale Lande og Henstillingen om, at de kontraherende med passende Midler skulde søge at faa de neutrale Lande til at handle i Overensstemmelse med det, der sker i de allierede Lande over for fjendtlig Ejendom. Disse Midler er først og fremmest af diplomatisk Karakter, idet de allierede i Overensstemmelse med almindelig Ret ikke vil tvinge suveræne og selvstændige Stater til at acceptere et eller andet System, skønt det er gældende i de allierede Lande. Disse passende Midler er altsaa først og fremmest diplomatisk Henvendelse, og jeg kan maaske dør tilføje, at de allierede Magter i flere Tilfælde af den Art har anmodet den danske Regering om ogsaa at rette Henvendelse til vedkommende neutrale Land for at opfordre det til at anlægge de samme Principper med Hensyn til Kontrollen med og Afviklingen af tysk Ejendom, som følges i de allierede Lande.

Det ærede Medlem Hr. Hækkerup og

flere af de ærede øvrige Ordførere var inde paa Henstilling Nr. 7 og spurgte, hvorfor Danmark ikke har tiltraadt den, saaledes som vi har tiltraadt flere af de andre Henstillinger. Jeg maa indrømme, at jeg er ikke i Stand til paa staaende Fod at nævne afgørende Grunde til, at vi ikke har gjort det; tilsyneladende skulde der ikke være noget til Hinder for det efter Ordene, men jeg vil gerne gøre opmærksom paa, at en hel Del af de andre kontraherende Magter, Norge, Holland og Storbritannien, ligeledes har holdt sig borte fra at underskrive denne Henstilling.

Det ærede Medlem Hr. Jørgen Gram spurgte, om Overenskomstens Bestemmelser betød, at man havde givet Tyskland Saldokvittering, naar man fik de Krav, som er bestemt i Traktaten. Traktatens Bestemmelser er meget vanskelige at forstaa paa dette Punkt, tilsyneladende næsten selvmodsigende, men selve Spørgsmaalet, om der er givet Saldokvittering, tror jeg man maa besvare benægtende, det er der ikke. Det har været drøftet paa Konferencen, men man blev enig om, at det ikke vil være hensigtsmæssigt at sige mere om det i selve Traktaten, end der allerede staar, men der er tillige Enighed om, at Traktaten ikke betød, at man havde givet Saldokvittering.

Det ærede Medlem spurgte ogsaa, hvem der var vor Repræsentant i Erstatningsbureauet. Derom vil jeg gerne sige, at den danske delegerede paa selve Konferencen, som udarbejdede Traktaten, var nuværende Gesandt i Holland, Minister Wassard. Traktaten blev i hans Fraværelse underskrevet af Gesandten i Paris, Kammerherre Kruse. Men det, der interesserede det ærede Medlem, var, hvem der var vor Repræsentant i Erstatningsbureauet; det kan jeg besvare ved at henvise til, hvad jeg nævnte, da jeg første Gang havde Ordet, at det er Afdelingschef Villadsen i Handelsministeriet. Han har desuden to Stedfortrædere, en særlig for Skibstonnage, Landsretssagfører Wenzell fra Dansk Dampskibsrederiforening, og vor Gesandt i Belgien, Minister Falkenstjerne.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvilke Fabrikanlæg Danmark vil have Interesse i at overtage fra Tyskland, vil jeg ogsaa gerne først henvise til, hvad jeg antydede i mine indledende Bemærkninger, at de interesserede Ministerier har afleveret Lister over forskellige Anlæg, som man fra dansk Side vil være interesseret i, og med Angivelse af forskellige Varer, men det er ikke ensbetydende med, at vi faar dem. Jeg skal drage Omsorg for, at Handelsministeren bliver